

РЕШЕНИЕ

№ 899

гр. Шумен, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XII-И СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Д. Кирилова

при участието на секретаря Теменужка Б. Димитрова
като разглежда докладваното от Надежда Д. Кирилова Гражданско дело № 20223630100943 по описа за 2022 година

Предявен е установителен иск с правна квалификация чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 258 от ЗЗД.

Производството по настоящото дело е образувано по искова молба от *** ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, р-н Овча купел, ж. к. Суходол, местност Воденицата, представлявано от управителя Б.Б.Х. със съдебен адрес: гр. ***, ул. „Тича” № 5, ет. 3, офис 11, чрез пълномощника - адв. Д.П. от ВАК срещу „****“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: с. ***, обл. Шумен, ул. „****“ № 59, представлявано от управителя Г.С.К..

Ищцовото дружество твърди, че отношенията му с ответното дружество датирани от 16.12.2021 г. по повод на настъпило на 16.12.2021 г., около 1.30 ч., на околоръстен участък в гр. ***, в посока с. **** ПТП със смъртен случай, между лек и тежкотоварен автомобил, собственост на ответника с рег. номер *** при който загинал водачът на лекия автомобил. Сочи, че в резултат от насрещния удар, тежкотоварният автомобил на ответното дружество понесло значителни по обем технически повреди, които не давали възможност МПС-то да се движи на собствен ход, а разположението на тежкотоварния автомобил след ПТП-то било такова, че пречило на нормалното движение на останалите автомобили, запушвайки пътните ленти в участъка, поради което повреденото МПС се нуждаело от принудително преместване, което не било могло да се осъществи без чужда помощ. Твърди, че именно това била причината ответното дружество да потърси помощта на специализирана фирма за репатрация и услуги тип „пътна помощ“, свързвайки се с ищцовото дружество *** ЕООД. Ищцовото дружество твърди, че заради тежкото състояние на двете МПС-та и заради смъртния случай на мястото на катастрофата имало множество полиция, медицински лица и служители на КАТ – ***, които започнали действия по разследване на причините за катастрофата и др. Предвид горното най-рано възникналата възможност за преместване на тежкотоварния автомобил била около 4.15 ч., когато управителите на двете фирми се били свързали и управителя на ответното дружество възложил на управителя на ищцовото дружество да предприеме действия по преместване на тежкотоварния автомобил до безопасно място. Ищцовото дружество излага, че заради големия обем и маса на тежкотоварния автомобил, обстоятелството, че от удара същия бил с разбита ходова част,

спукани гуми и т. н., се е наложила и помощта на още четири лица, които да участват в организацията на процеса по репатриация на тежкотоварното МПС. Страните се били разбрали МПС-то да бъде транспортирано до с. Мрамор, обл. ***, тир-паркинг и мотел „Викинг“. Твърди се, че непосредствено след транспортирането между представителите на двете фирми били оформени и подписани и съпътстващите остойностяването на извършената услуга документи, а именно Фактура № 69/16.12.2021 г. на стойност 4542 лв. и Приложение към нея. Във фактурата били подробно описани извършените дейности, а именно: повикване, изтегляне, изправяне и подготовка, отблокиране на спирачни колела, репатриране, товарене и разтоварване, като след изпълнение на възложеното, представителя на ответното дружество бил уверил изпълнителя, че в срок от един месец, по банков път ще му заплати дължимата сума. Ищцовото дружество твърди, че въпреки многобройните проведени телефонни разговори и отправени устни покани за плащане на дължимите суми и въпреки изтеклия срок за заплащане на фактурата, до момента същата не била платена.

Ищцовото дружество на основание чл. 410 от ГПК поискало издаване на заповед за изпълнение, по силата на която да бъде осъден длъжникът „***“ ЕООД, с ЕИК *** да им заплати следните суми: *** лева, представляващи неплатено задължение по Фактура № 69/16.12.2021 г., издадена след извършване на комплексна транспортна услуга по повикване, изтегляне, изправяне и подготовка, отблокиране на спирачни колела, репатриране, товарене и разтоварване, както и направените по заповедното производство разноски.

След надлежно извършена процедура по връчване на заповедта за изпълнение на задължението, в срока за възражение срещу заповедта за изпълнение по чл. 414, ал. 2 от ГПК длъжникът – ответното дружество „***“ ЕООД, с ЕИК *** е оспорило дължимостта на вземането с довод, че не дължи изпълнение на вземането. Тъй като срещу издадената заповед било депозирано възражение от страна на длъжника по реда на чл. 414 от ГПК, за ищцовото дружество възниквало задължение да установи претенцията си по съдебен ред.

С настоящата искова молба предявява положителен установителен иск с правна квалификация чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 258 от ЗЗД, с цена на иска: *** лева, представляващи неплатено задължение по Фактура № 69/16.12.2021 г., издадена след извършване на комплексна транспортна услуга по повикване, изтегляне, изправяне и подготовка, отблокиране на спирачни колела, репатриране, товарене и разтоварване.

Молят ответното дружество да бъде осъдено да им заплати и направените по настоящото производство разноски, както и разноските, направени в хода на заповедното производство.

В първото по делото открито съдебно заседание за ищцовото дружество се явява представляващия дружеството и упълномощен представител – адв. Д.П. от ВАК, като поддържат иска и молят същия да бъде уважен изцяло. Преди второто съдебно заседание по делото от тяхно име на 15.11.2022 г. е депозирана писмена молба, в която излагат становище по съществото на спора.

Препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея са били изпратени на ответника. От негово име в законоустановения срок е бил депозиран писмен отговор, към който са приложени писмени доказателства. В отговора ответното дружество заявява, че счита иска за допустим, но необоснован и неоснователен. Заявява, че не оспорва твърденията, че на 16.12.2021 г., около 1.20 ч. в гр. *** на ул. „Околовръстен път на около 100 м“ преди разклона за с. *** бил потърпевш на ПТП, за което бил съставен Констативен Протокол № И-629/16.12.2021 г. от СДВР - гр. ***, отдел „Пътна полиция“ и било образувано ДП № 114224 /2021 г. по описа на СДВР - гр. ***, отдел „Пътна полиция“. Твърди, че дружеството не е имало сключен договор с ищцовото дружество *** ЕООД гр. *** за такива завишени и несъществуващи услуги, описани във Фактура № 69/16.12.2021 г., както и нямало потвърдена офертна цена. Твърди, че дружеството не било заявявало услугите им, а станало жертва на ПТП, а в следствие и на предявяване на такава нереална

сума за услуга, която дори не били желали от ищцовото дружество. Твърди, че на процесната дата не са се обаждали на ищцовото дружество, а сметката, обективирана във фактура № 69/16.12.2021 г. била нереална и многократно завишена и необоснована. Твърди, че на местопроизшествието попитал управителя на ищцовото дружество за цената за преместване от пътя на товарния автомобил, тяхна собственост, при което получил отговор, че ще се разберат, а и сумата щяла да бъде заплатена от застрахователите, тъй като не били виновни за ПТП. Твърди, че не били извършвани посочените в процесната фактура услуги, които били абсолютно необосновани и с нереални и многократно завишени цени, както и че не му е била връчена на място и не бил подписвал документи за извършени такива услуги. В отговора излагат, че „****“ ЕООД е имало сключена застраховка в ЗАД „Армеец“ АД, поради което молят последното да бъде привлечено като трето лице помагач на страната на ответника.

Във връзка с искането на ответното дружество за привличане на трето лице помагач на страната на ответното дружество е било конституирано трето лице помагач – ЗАД „Армеец“ АД. На същото са били изпратени препис от исковата молба, отговора на исковата молба и приложенията към тях. От тяхна страна в законоустановения срок е депозиран писмен отговор, както и допълнителен такъв. В отговора третото лице помагач заявява в случай, че привличането се основава на застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на някой от участниците в процесното ПТП, то по делото, в частност в изпратените им книжа, липсвали данни относно идентификацията на лекия автомобил, участвал в произшествието, а регистрационният номер на товарния автомобил бил посочен некоректно, като посоченият ДК № *** според портала за достъп до база данни на „Гаранционен фонд“ бил подменен и не отговарял на реално МПС, поради което оспорва твърдението, че в ПТП е участвал автомобил, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ при ЗАД „Армеец“. Същевременно излага в случай, че такъв все пак е участвал, то оспорват твърдението, че отговорен за настъпване на произшествието е застрахован при ЗАД „Армеец“ водач, като твърди, че отговорността е на водача на товарното МПС, собственост на ответното дружество, поради което за застрахователя не възниквало задължение за репарирание на вредите, претърпени от виновния водач, респективно собственика на МПС, управлявано от виновния водач. Оспорват и твърдението, че приложената фактура за сервизни операции и репатриране на автомобил се отнасяла именно за товарния автомобил, собственост на ответното дружество и участвал в процесното ПТП от 16.12.2021 г. Излагат, че при ЗАД „Армеец“ била заведена претенция по щета № 10321100100106 за вреди на т. а. „Ивеко Стралис“ с ДКК № ***, собственост на ответното дружество, като по същата не било изплатено застрахователно обезщетение, доколкото не били представени каквито и да било документи, изясняващи механизма на произшествието, съответно отговорността на застрахования при ЗАД „Армеец“ водач. Такива доказателства не били представени и в настоящото производство, като било налице единствено голословно твърдение, че отговорен за настъпване на ПТП бил водачът на лекия автомобил. Твърдят, че в образуваната пред ЗАД „Армеец“ ликвидационна преписка е представен констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-629 на О„ПП“ - СДВР, в който не се изяснявал механизма на произшествието, а само се посочвали участниците и че е образувано досъдебно производство, без да е посочен номер на последното, поради което не можело да бъде направен категоричен извод относно отговорността на водачите. Считат, че не са налице предпоставки за ангажиране на отговорността на ЗАД „Армеец“ по застраховка „Гражданска отговорност“. В допълнителния отговор на исковата молба от 09.09.2022 г. заявява, че се присъединява към твърденията на ответното дружество, че услугите, описани във фактура № 69/16.12.2021 г. не били извършени в посочения обем, както и че калкулираните цени били значително завишени и не отговаряли на реалните такива за предоставяне на описаните услуги. Поддържа твърдението, че водача на лек автомобил „Фолксваген пасат“ с ДК № *** не е отговорен за процесното ПТП от 16.12.2021 г., поради

което по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ не може да възникне задължение за изплащане на обезщетение.

В проведените по делото открити съдебни заседания за ответното дружество не се явява представител. Преди първото съдебно заседание по делото от тяхно име на 17.10.2022 г. е депозирана писмена молба, в която излагат становище за спиране на делото.

В проведените по делото открити съдебни заседания за третото лице – помагач на страната на ответника не се явява представител. От тяхно име на 19.11.2022 г. е депозирана писмена молба, в която излагат, че оспорват исковете с мотиви, изложени в писмените отговори.

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

От представеният по делото Приемно-предавателен протокол от 16.12.2021 г. /л. 103/ се установява, че ищцовото дружество *** ЕООД, като предаваща страна предала/извършила услуги, а ответното дружество „****“ ЕООД, като приемаща страна приела следните услуги, както следва: 1. повикване на стойност 1500 лв.; 2. изтегляне, изпращане посочената пътно платно, подготовка за то*** дейност на обща стойност 2 500 лева; 3. отблокиране на всички спирачни колела на стойност 300 лв.; 4. работа механици – 4 бр. на обща стойност 900 лв.; 5. репатриране на обща стойност 492 лв.; 6. товарене и разтоварване на обща стойност 200 лв.

От представената двустранно подписана фактура № 69/16.12.2021 г. /л. 86/, която е в унисон с поръчката за извършена услуга, се установява, че на 16.12.2019 г. по възлагане на ответното дружество „****“ ЕООД, ищцовото дружество *** ЕООД е извършило следните дейности: повикване, изтегляне, изпращане и подготовка, отблокиране на спирачни колела, репатриране, товарене и разтоварване.

От представеното по делото приложение към фактура № 69/16.12.2021 г. /л. 4/ става ясно, че страните по посочената фактура се договорили плащането на същата да се извърши с банков превод, както следва: ответното дружество „****“ ЕООД да заплати на ищцовото дружество *** ЕООД сумата, посочена във фактура № 69/16.12.2021 г., а именно *** лева по посочена сметка в „Райфайзен Банк“, в срок от 30 дни, считано от издаване на фактурата.

От Справка от Аналитичен регистър на *** ЕООД, сметка 411 Клиенти за периода 01.01.2021 до 31.12.2022 г. е видно, че процесната фактура № 69/16.12.2021 г. на стойност *** лв. е осчетоводена в счетоводството на ищцовото дружество.

От приложеното ч. гр. дело № *** г. по описа на ШРС се установява, че процесните суми са удостоверени в издадената по реда на чл. 410 от ГПК Заповед № 160/17.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение, срещу която длъжника – възложител е подал възражение за недължимост.

От заключението на назначената съдебно-автотехническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните, се установява, че описаните във фактура № 69/16.12.2021 г. дейности с оглед репатриране на аварирания влекач с рег. номер *** собственост на ответното дружество, са били необходими. Вещото лице заключава също, че посочените цени в процесната фактура на обща стойност *** лева не са завишени, даже били под тези, които се предлагат към момента на произшествието с оглед необходимостта от специални знания. Съдът напълно кредитира заключението на изготвената в хода на съдебното производство съдебно-автотехническа експертиза, доколкото същата е обективна и отговарят пълно и ясно на поставените въпроси. В същото време кореспондира изцяло с останалия събран по делото доказателствен материал.

Разпитана по искане на ищцовото дружество в хода на съдебното производство е свидетелката П.Б.А.. Свидетелката излага в разпита си пред съда, че е запозната със случилото се 16.12.2021 г., тъй като е приятелка на представляващия ищцовото дружество. Представляващия ищцовото дружество бил потърсен на служебния телефон водача на

камиона Г.К., по повод тежко ПТП, като двамата отишли на местопроизшествието. Пристигайки, приятелят ѝ му разяснил какви са вариантите и какво може да се случи, как да се издърпа камиона и съответно какво би струвало горе-долу. Сочил, че самото изпълнение на услугата започнало през нощта към 03.00 ч., като се наложило на приятеля ѝ да ползва помощта и на свои колеги, а по време на цялата ситуация, представляващия отговорното дружество Г.К. не помогнал. Излага, че цялата ситуация продължила доста дълго време, до сутринта, след което собственооръчно попълнила набор от документи /приемо – предавателен протокол и приложението за банковата сметка/, както и процесната фактурата, като се разбрали с Г.К. да я плати по банков път. Сочил, че представляващия отговорното дружество Г.К. и синът му, който също присъствал, не направили възражения, че не са съгласни с отразеното в документите, както и че впоследствие не е връщал фактурата, нито се е опитвал да им я върне.

От показанията на свидетеля Иван Богданов Дончев се установява, че с представляващия ищцовото дружество Бойко Харизанов се познава от година, работят заедно и си помагат. Сочил, че е бил потърсен късно през нощта от представляващия ищцовото дружество по повод на тежка катастрофа в гр. *** през месец декември 2021 г., за да му помогне. Катастрофата била тежка, било блокирано движението, като трябвало да преместят камиона. Работили около 4 ч. – 5 ч., като водачът на камиона бил при тях през цялото време, както и последният не се е възпротивявал по репатрирането на камиона.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства и по-конкретно от: разпита в съдебно заседание на свидетелите П.Б.А. и Иван Богданов Дончев; от приетите като писмени доказателства по делото: копие на Адвокатско пълномощно за оказване на правна помощ и съдействие на адв. Д.П.; копие на Приложение към Фактура № 69/16.12.2021 г.; копие на Фактура № 69/16.12.2021 г., платежно нареждане от 05.06.2022 г. за заплатена държавна такса, оригинал на Фактура № 69/16.12.2021 г., издадена от фирма *** ЕООД и оригинал на Аналитичен регистър на *** ЕООД, сметка 411 клиенти за периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2022 г.; заверено копие на пълномощно за оказване на правна помощ и съдействие, ведно с Договор за правна защита на адв. Д.С. от Адвокатска колегия – ***; заверено копие на Писмо с изх. № Л-7956/30.12.2021 г., депозирано от П. Добрева – Директор Дирекция „Застрахователни обезщетения“ към ЗАД „Армеец“ – гр. ***; заверено копие на Констативен протокол № И 629/16.12.2021 г., издаден от СДВР, Отдел „Пътна полиция“; както и материалите, приложени по ч. гр. дело № *** г. по описа на ШРС и заключението на изготвената в хода на съдебното производство съдебно-автотехническа експертиза.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

По допустимостта на исквете:

Иска е предявен от *** ЕООД по реда и в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК, на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК, след издаване по заявление на ищеца срещу ответника „****“ ЕООД, в качеството му на длъжник, на Заповед № 160/17.02.2022 г. за изпълнение на парично задължение, срещу която длъжника – възложител е подал възражение за недължимост. Налице е идентичност на страните по заповедното и по настоящото исково производство. Претендира се установяване на вземания, съответни на задълженията, посочени в заповедта за изпълнение. Ето защо, настоящият състав, предвид единството на настоящото и заповедното производство, приема, че установителният иск е допустим.

По основателността на исквете:

Съдът е сезиран с положителен установителен иск за признаване на установено, че съществува вземане в полза на ищеца срещу ответника, произтичащи от фактура № 69/16.12.2021 г. с правно основание чл. 422 от ГПК, във вр. чл. 124, ал. 1 от ГПК, във вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, във вр. чл. 258 от ЗЗД.

Предявяването на иск по реда на чл. 415, ал. 1 от ГПК и на основание чл. 422,

ал. 1 от ГПК във връзка с издаването на заповед за изпълнение на парично задължение очертава пределите на предмета на настоящото дело, а именно – съществуването на посочените в исковата молба вземания по заповедта за изпълнение. Доказателствената тежест, на основание чл. 154, ал. 1 от ГПК, е върху ищеца. В тази насока, доказателствените средства на ищеца са материалите по приложеното заповедно производство по ч. гр. д. № *** г. на ШРС, представените писмени документи в настоящото исково производство, гласни доказателства и заключението на изготвената експертиза.

За да бъде ангажирана договорна отговорност на ответника - възложител, ищецът – изпълнител следва да установи по несъмнен начин в условията на пълно и главно доказване кумулативното наличие на следните юридически факта: 1. наличието на сключен договор; 2. че е изпълнил възложената му работа съобразно поръчката на възложителя; 3. приемането на работата, както и 4. размера на предявеното гражданско притезание.

В тежест на ответника-възложител е да проведе насрещно доказване по тези факти, а при установяване на горното от ищеца – че е погасил претендираната сума или че задължението е изпълнено лошо, обуславящо възникването на права по чл. 265 от ЗЗД.

Безспорно, съществуващото между страните отношение, има характеристиката на договора за изработка. Договорът за изработка е консенсуален, двустранен, възмезден и неформален договор. Той се счита за сключен с постигането на съгласие между страните по него и създава задължения за двете страни – за изпълнителя да изработи нещо на свой риск съобразно поръчката, а за възложителя да приеме изработеното и да го заплати. Договорът за изработка е неформален, тъй като не е предвидена форма за неговата действителност. Тези характеристики на правната сделка се извеждат от разпоредбата на чл. 258 от ЗЗД. Предмет на задължението на изпълнителя е конкретен трудов резултат, т. е. изпълнителят не дължи труд, а конкретно уговорен резултат, поради което не му се дължи възнаграждение, ако работата му не даде резултат или при невиновна невъзможност за изпълнение – арг. от чл. 267 от ЗЗД. В конкретния случай договорът за изработка е сключен между търговци по смисъла на чл. 1, ал. 2, т. 1 от ТЗ във връзка с упражняваната от тях дейност, поради което сделката е търговска по смисъла на чл. 286, ал. 1 от ТЗ и съгласно чл. 288 от ТЗ спрямо нея намират приложение общите разпоредби на ТЗ относно търговските сделки и субсидиарно общите разпоредби на ЗЗД за договорите и специалните разпоредби на ЗЗД, уреждащи договора за изработка.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че страните са били в договорни отношения, като ищцовото дружество е изпълнило изцяло задължението си по сключения договор за изработка, а именно възложените му работи – комплексна транспортна услуга. В същото време ответното дружество не е изпълнило задължението си да заплати на ищцовото дружество посочената в издадената им фактура № 69/16.12.2021 г. сума в размер на 4 542 лева. За доказване на учреденото облигационно правоотношение с ответника и изпълнението на възложената поръчка касателно процесната комплексна транспортна услуга на товарен автомобил, ищцовото дружество е представило 1 бр. двустранно подписана от законните представители на дружествата фактури /видно от вписванията по партидата на търговците в ТР към м. 12.2021 г./. Принципен отговор на въпроса за значението на фактурата като доказателство за сключения между страните договор, неговото изпълнение и наличието на основание за плащане на уговорената в договора цена е даден с множество решения на ВКС - така, решение № 96 от 26.11.2009 г., по т. д. № 380/2008 г., I т. о.; решение № 30/8.04.2011 г., по т. д. № 416/2010 г., I т. о.; решение № 118/5.07.2011 г., по т. д. № 491/2010 г., II т. о.; решение № 42/2010 г., по т. д. № 593/2009 г., II т. о., решение № 211/30.01.2012 г., по т. д. № 1120/2010 г., II т. о.; решение № 109 от 7.09.2011 г., т. д. № 465/2010 г., , II т. о.; решение № 92/7.09.2011 г., по т. д. № 478/2010 г., II т. о., решение № 46/27.03.2009 г. по т. д. № 546/2008 г., II т. о.; решение № 71/22.06.2009 г. по т. д. № 11/2009 г.; решение № 62/25.06.2009 г. по т. д. № 546/2008 г.; решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г., II т. о.; решение № 252 от 3.01.2013 г. на

ВКС по т. д. № 1067/2011 г., II т. о., ТК; решение № 20 от 25.03.2013 г. на ВКС по т. д. № 206/2012 г., I т. о., ТК; решение № 114 от 26.07.2013 г. на ВКС по т. д. № 255/2012 г., I т. о., ТК; решение № 103 от 11.07.2014 г. на ВКС по т. д. № 2334/2013 г., II т. о., ТК; решение № 71 от 8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 1598/2013 г., II т. о., ТК; решение № 46 от 6.04.2017 г. на ВКС по гр. д. № 60140/2016 г., I г. о., ГК и др. В цитираната трайна практика на ВКС еднозначно е обосновано становището, че фактурите отразяват възникналата между страните облигационна връзка и осчетоводяването им, включването им в дневника за покупко - продажби по ДДС и ползването на данъчен кредит по тях по см. на ЗДДС, представлява недвусмислено признание на задължението и доказва неговото съществуване. Последното е включително и когато същата не съдържа всички изискуеми по ЗСч реквизити.

Следва да се посочи също, че процесната фактура № 69/16.12.2021 г. на стойност *** лева, е осчетоводена от изпълнителя, подписана е от двете страни и съдържа съществените елементи от съдържанието на договора, поради което съдът приема, че този частен свидетелстващ документ е годно доказателство да установи наличието на договор за изработка между страните и изпълнение на възложената поръчка, като се има предвид цялата доказателствена съвкупност.

В същото време ответното дружество оспорва и приемането на възложената работа. В чл. 264, ал. 1 от ЗЗД е предвидено, че поръчващият е длъжен да приеме извършената съгласно договора работа. Следователно приемането на извършената работа е не само право, но и задължение на възложителя. Приемането на работата обхваща както едно фактическо действие – реално получаване фактическата власт върху изработеното, така и правно действие – одобрение на изработеното, т. е. признание, че то действително съответства на възложеното с договора /Решение № 231 от 13.07.2011 г. на ВКС по т. д. № 1056/2009 г., II т. о., ТК/. Приемане на възложената работа е налице както когато възложителят е направил изрично изявление, че счита изработеното за съобразено с договора, така и когато такова одобрение е изразено с конклюдентни действия – както е в конкретния случай – с подписването на издадените от изпълнителя фактури, както и с подписването на приемно-предавателен протокол.

Възложителят има право да откаже да приеме работата, ако тя не отговаря на поръчката му. При приемането на работата той трябва да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно изпълнение, освен ако се касае за такива недостатъци, които не могат да се открият при обикновения начин на приемане или се появят по-късно. За такива недостатъци поръчващият трябва да извести изпълнителя веднага след откриването им. Това не е необходимо, ако изпълнителят е знаел недостатъците – арг. от чл. 264, ал. 2 от ЗЗД.

В настоящия случай ответникът не е ангажирал никакви доказателства, от които да се установи наличието на несъответствие между възложеното и изработеното и неговото несъгласие с престираното от изпълнителя, както и това че процесната фактура е издадена във връзка с поръчка, различна от процесната. В тежест на ответника, съгласно чл. 154 от ГПК, е да установи тези обстоятелства. Бездействието на възложителя и пропусъкът му да прегледа работата и да направи възраженията си в срок води до предвидените в чл. 264, ал. 3 от ЗЗД неблагоприятни последици за него – при липса на възражения за неточно изпълнение работата се счита за приета от възложителя. В този случай се преклудира правото на последния да прави последващи възражения срещу предявен от изпълнителя иск за заплащане или установяване на уговореното възнаграждение, а едновременно с това безусловно задължава изпълнителя да заплати уговореното с договора възнаграждение за приетата работа.

Размерът на исковата претенция се установява по несъмнен начин от представените частен свидетелстващ документ – фактура № 69/16.12.2021 г. на стойност *** лева.

Кумулативно са установени всички елементи от фактическия състав на договорната

отговорност на ответника - възложител, поради което предявеният положителен установителен иск се явява основателен досежно горепосочената главница.

С оглед на изложеното съдът намира, че така предявения иск се явява основателен и доказан и следва да бъде уважен изцяло, като отношение на страните следва да бъде признато за установено, че съществува вземане на *** ЕООД от „****“ ЕООД за сумата в размер на *** лева, представляваща неплатена дължима сума за извършена комплексна транспортна услуга по фактура № 69/19.12.2021 г.

В същото време на основание разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК ответното дружество следва да заплати на ищцовото дружество направените от него разноски в размер на *** лева, представляващи държавна такса.

На основание разпоредбата на чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице – помагач на страната на ответника разноски не се дължат.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че „****“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: с. ***, обл. Шумен, ул. „****“ № 59, представлявано от управителя Г.С.К. **дължи на *** ЕООД**, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, р-н Овча купел, ж. к. Суходол, местност Воденицата, представлявано от управителя Б.Б.Х. със съдебен адрес: гр. ***, ул. „Тича“ № 5, ет. 3, офис 11, чрез пълномощника - адв. Д.П. от ВАК **сумата от *** лева** /****/, представляваща незаплатена дължима сума за извършена комплексна транспортна услуга по фактура № 69/16.12.2021 г., и за което вземане са били издадени Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 160/17.02.2022 г. по ЧГД № *** г. по описа на ШРС.

ОСЪЖДА „****“ ЕООД, с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: с. ***, обл. Шумен, ул. „****“ № 59, представлявано от управителя Г.С.К. **ДА ЗАПЛАТИ на *** ЕООД**, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. ***, р-н Овча купел, ж. к. Суходол, местност Воденицата, представлявано от управителя Б.Б.Х. със съдебен адрес: гр. ***, ул. „Тича“ № 5, ет. 3, офис 11, чрез пълномощника - адв. Д.П. от ВАК **сумата от *** лева** /****/, представляваща направени по делото разноски за държавна такса.

Решението е постановено при участие на трето лице – помагач на страната на ответника – ЗАД „Армеец“ ООД, с ЕИК 121076907, със седалище и адрес на управление: гр. ***, ул. „Стефан Караджа“ № 2, представлявано от изпълнителните директори *** и ***

На основание разпоредбата на чл. 78, ал. 10 от ГПК на третото лице – помагач на страната на ответника разноски не се дължат.

Решението подлежи на обжалване пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____